

Üstad, Adnan Mendres'e yazmış olduğu mektuplarda, "Eğer sadece Türkçülük fikri hâkim olursa, o zaman Türkiyenin durumu Emeviler zamanındaki gibi olur." diyor. İslam kardeşliğiyle neyi kastediyor?

Soruda beyan edilen tespitler doğru tespitlerdir, aynen katılıyoruz. İslam toplumlarının birlik ve beraberlik çimentosu etnik milliyetçilik değil, İslam, vatan ve sınıf milliyetçiliğidir.

Üstad Hazretleri Batı Medeniyetinin temel esaslarını ve bu medeniyetin dayandığı paradigmayı izah ederken, onların birlik bağlarını şu cümleler ile izah ediyor:

"Meclisten biri dedi: 'Neden şariat şu medeniyeti ^{HASİYE} reddeder?'"

"Dedim: 'Çünkü, beş menfi esas üzerine teessüs etmiştir. Nokta-i istinadı kuvvettir. O ise, şe'ni tecavüzdür. Hedef-i kastı menfaattır. O ise, şe'ni tezahumdur. Hayatta düsturu, cidaldır. O ise, şe'ni tenazudur. Kitleler mabeynindeki rabıtası, âhari yutmakla beslenen unsuriyet ve menfî milliyettir. O ise, şe'ni böyle müthiş tesadümdür.'"

"HASİYE : Bizim muradımız, medeniyetin mehasini ve beşere menfaati bulunan iyiliklerdir. Yoksa, medeniyetin günahları, seyyiatları değil ki,.." (1)

Evet, Batı Medeniyetine göre toplumları birbirine bağlayan bağ, diğer kavimleri yutmak ve asimile etmekle beslenen ırkçılık ve milliyetçiliktir. Burada Batılıların icat ettiği ulus devlet anlayışına atıf var. Bu anlayış kavimler arası çatışmayı ve bölücülüğü netice vermiştir.

Halbuki Türkiyedeki muhtelif milletleri bir arada tutan **üç önemli kuvvet ve üç büyük bağ** vardır. Bunlardan **birisi ve en önemlisi din bağıdır**. Türk ve Kürt unsurlarını bir birine bağlayan birinci ve en önemli vasıta din kardeşliğidir, bu asla göz ardı edilemez. Hiçbir bağda bu bağ olmadan tek başına yeterli olamaz. Bu bağın kuvvet kazanması da ancak din eğitim ve şuurunun verilmesi ile mümkündür.

İkinci önemli ve büyük bağ ise vatan bağıdır. Yani bu vatan üstünde yaşayan bütün unsurların ortak bir alanı, ortak bir çatısıdır. Bu şuur ve bilinç vatandaşlara verilirse, her etnik unsur kendini bu vatan üstünde asıl ve rükün görür. Ve kendini gayri değil, aynı bir unsur telakki eder. Amerika bunu başardığı için, çok milletleri

sorunsuz olarak bir çatı altında tutabiliyor.

Üçüncü bağ ise sınıf bağıdır. Bu bağ Hakkari'deki bir Kürt doktor ile İstanbul'daki bir Türk doktor arasında doktorluk sınıfı ile bir alaka ve ilgi kurar. Aynı meslek derneği onları kaynaştırır ve birbiri ile ilgili kılar. Bu da zararsız ve güzel bir bağıdır.

Bunun dışında, bölge ve etnik unsurlar asla ön plana çıkarılmamalıdır. Zira bölgesel ve etnik milliyetçilikler daima ayrıştırıcı olmuştur. Bunun tarihte acı tabloları çoktur. Osmanlının yıkılması gibi.

Genel Olarak Risale-i Nurlar da Irkçılığa Bakış

Risale-i Nur'un geneline bakıldığında, bu zamanda dinsizlik fikrinden sonra, en tehlikeli ve zararlı fikrin menfi milliyetçilik olduğu çok rahatlıkla anlaşılır. Üstad Hazretlerinin en sert söz sarf ettiği ve müsamaha göstermediği fikir, inkarı uluhiyet ve ırkçılık fikridir. Dinimizde ırkçılık haramdır. Samimi bir Müslüman asla ve kata ırkçılık yapamaz, şayet yapıyorsa, samimiyetinde şüphe vardır. Yani İslam ile ırkçılık aynı kalpte barınamaz.

Üstad Hazretlerinin hayatını ve fikirlerini incelediğimizde İttihad-ı İslam (İslam Birliği) taraftarı olduğu çok açık bir şekilde görülür. Yani Müslümanların bir çatı ve otorite altında olmasını savunuyor. Şimdiki zamanın ve zeminin böyle bir duruma müsait olmadığı, yani İslam ülkelerinin sınırlarını kaldırıp tek otorite ve tek devlet altında toplanmasının zor olduğu da bir gerçektir.

Ama İslam birliğinin sağlanacağı başka tarz ve yollar da vardır. Bunların başında farklı devlet ve sınırların oluşturduğu siyasi ve iktisadi bir pakt olabilir. Yani Müslüman ülkeler ortak bir çatı altında birleşip, siyasi ve iktisadi bir güç haline gelebilirler. Zaten bu çağda da İttihad-ı İslam ancak bu tarz ile olabilir. Eskide olduğu gibi, ordu ve silah kuvveti ile bütün İslam alemini bir çatı altında toplamak pek mümkün görünmüyor.

İslam coğrafyasındaki kavimler iki çeşittir. Birisi köklü ve kesretli olan büyük kavimler, diğeri ise bu köklü ve kesretli kavimlerle etle tırnak gibi olan küçük ve ekalliyetteki kavimlerdir. Büyük kavimler genelde Araplar, Türkler, Farisilerdir. Küçük kavimler ise, yüzlerle ifade edilebilir. Zaten tarihte hilafet de bu büyük kavimlerin elinde, diğer kavimlerin yardımı ve kardeşliği ile sürdürülmüştür. Bu yüzden etle tırnak haline gelen büyük kavimlerle küçük kavimlerin ayrışması hem mümkün değil, hem de akıl karı değildir.

Mesela, Türk Milleti ile Kürt Milleti etle tırnak olmuş iki kavimdir. Bunların ayrışıp, farklı devlet kurmaları mümkün ve vaki değildir. Bin yıl iç içe yaşamış ve akrabalıklar kurmuş bu kavimlerin ayrışması bir felakettir. Zira Kürt kavminin önemli bir bölümü batıya göç etmişlerdir. Mesela Diyarbakır'ın Kürt nüfusu yedi yüz bin ise, İstanbul'daki, nüfusu bir buçuk milyondur. Yani iki kavmin ayrışması, hem coğrafi olarak hem nüfus olarak hem iktisadi olarak hem kardeşlik bağları olarak hem de

İslam açısından mümkün değildir. Üstad Hazretleri bu fikri asla ve kata kabul etmiyor. Bir avuç ırkçı Türk Milliyetçileri ile Kürt Milliyetçileri istiyor diye, bu kuvvetli bağlar koparılamaz ve koparılmamalıdır. Boş bir hayalin peşine düşüp, insanların ekserisini huzursuz etmenin ve sıkıntıya atmanın insani ve imani hiçbir geçerliliği yoktur. Dinsizliğe bulaşmış birkaç şovenist ve kafatası düşkününün ardına düşüp, hem dünyamızı hem ahiret hayatımızı tehlikeye atmak akıl karı değildir.

(1) bk. [Sünuhat, Rüyada Bir Hitabe.](#)